

Overenskomst mellom Norges regjering og Spanias regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

Norges Regjering og Spanias Regjering som ønsker å slutte en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende:

KAPITTEL I — OVERENSKOMSTENS ANVENDELSE

Artikkel 1.

Personlig anvendelsesområde.

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de Kontraherende Stater.

Artikkel 2.

De skatter overenskomsten gjelder.

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av hvilket som helst del av inntekten eller formuen, herunder innbefattet skatter av gevinst ved avhendelse av løs eller fast eiendom, skatter av det samlede beløp utbetalt av bedrifter som lønn til arbeidere og funksjonærer (unntatt sosiale trygdepremier), så vel som skatter av verdistigning.
3. De skatter som denne overenskomst gjelder, er for tiden:
 - (a) For så vidt angår Norge:
 - (1) inntekts- og formuesskatt til staten, herunder skatteutjevningsavgift;
 - (2) inntekts- og formuesskatt til kommuner;
 - (3) eiendomsskatt;
 - (4) sjømannsskatt;(i det følgende kalt «norske skatter»);

(b) For så vidt angår Spania:

- (1) La Contribución territorial, rústica y urbana,
(Skatt av by- og landeiendommer);
- (2) El Impuesto sobre los Rendimientos del Trabajo personal,
(Skatt av personlige arbeidsinntekter);
- (3) El Impuesto sobre las Rentas del Capital,
(Skatt av formuesinntekter);
- (4) El Impuesto sobre actividades y beneficios comerciales e industriales (Licencia fiscal y Cuota por Beneficios),
(Skatt av inntekt ved handels- og industrivirksomhet);
- (5) El Impuesto sobre la renta de sociedades y demás entidades jurídicas,
(Selskapsskatt);
- (6) La Contribución General sobre la Renta,
(Alminnelig inntektsskatt);
- (7) Los distintos impuestos sobre las rentas que se exigen en cada una de sus provincias africanas,
(Forskjellige inntektsskatter som utskrives i de spanske provinser i Afrika);
- (8) Para las empresas reguladas por la Ley de 26 de Diciembre de 1958, que se dedican a la investigación y explotación de hidrocarburos, el Convenio se aplicará además de a los otros impuestos enumerados en este artículo, al canon de superficie, al impuesto sobre el producto bruto y al impuesto especial sobre los beneficios de dichas sociedades,
(For foretagender, regulert ved lov av 26. desember 1958, som er beskjeftiget med utnyttelse og drift av oljekilder, vil denne overenskomst også gjelde «cánon de superficie», skatt av brutto-ytelsen og den særlige skatt av selskapsinntekter);
- (9) Los Impuestos locales sobre la renta y el patrimonio,
(Lokale skatter av inntekt og eiendom);
(i det følgende kalt «spanske skatter»).

4. Denne overenskomst gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art som fremtidig blir utskrevet i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om de endringer av betydning som er blitt foretatt i deres skattelover.

KAPITTEL II — DEFINISJONER

Artikkel 3.

Alminnelige definisjoner.

1. I denne overenskomst skal, hvis ikke en annen forståelse følger av sammenhengen, nedenstående uttrykk ha følgende betydning:
 - (a) uttrykket «Norge» betyr Kongeriket Norge, unntatt Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa;
 - (b) uttrykket «Spania» betyr den Spanske Stat (Spania beliggende på den iberiske halvøy, de baleariske og kanariske øyer og de spanske byer og provinser i Afrika);
 - (c) uttrykkene «en Kontraherende Stat» og «den annen Kontraherende Stat» betyr Norge eller Spania som det fremgår av sammenhengen;
 - (d) uttrykket «skatt» betyr norsk skatt eller spansk skatt som det fremgår av sammenhengen;
 - (e) uttrykket «person» omfatter fysiske personer, selskaper («sociedades con personalidad jurídica») og alle andre innretninger som behandles som skattepliktige enheter i henhold til de gjeldende skattelover i hver av de Kontraherende Stater;
 - (f) uttrykket «selskap» betyr enhver innretning som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person i henhold til hver av de Kontraherende Staters lovgivning;
 - (g) uttrykket «kompetente myndigheter» betyr, for så vidt angår Norge, Finans- og tollministeren eller hans befullmektigede stedfortreder, og for så vidt angår Spania, Finansministeriet.
2. Ved anvendelser av bestemmelsene i denne overenskomst av en av de Kontraherende Stater skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som det er tillagt i den gjeldende skattelovgivning i vedkommende stat, hvis ikke en annen forståelse følger av sammenhengen.

Artikkel 4.

Skattemessig bopel.

1. I denne overenskomst forstås ved uttrykket «person bosatt i en Kontraherende Stat» en person som i henhold til lovgivningen i den nevnte stat er undergitt beskatning i denne stat på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1 ovenfor anses som bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal spørsmålet avgjøres etter nedennnevnte regler:
 - (a) Vedkommende person skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har fast bolig. Hvis han har en fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat med hvilken han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).
 - (b) Hvis den Kontraherende Stat hvor vedkommende person har sentrum for livsinteressene, ikke kan bringes på det rene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold.
 - (c) Hvis vedkommende person har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke har vanlig opphold i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat i hvilken han har statsborgerrett.
 - (d) Hvis vedkommende person har statsborgerrett i begge de Kontraherende Stater, eller ikke har statsborgerrett i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en juridisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1 ovenfor anses for bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg. Det samme gjelder personselskaper og sammenslutninger som i henhold til den nasjonale lovgivning som de er undergitt, ikke er egne rettssubjekter.

A r t i k k e l 5.

F a s t d r i f t s s t e d .

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:
 - (a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
 - (b) en filial;
 - (c) et kontor;
 - (d) en fabrikk;

- (e) et verksted;
 - (f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturherligheter utnyttes;
 - (g) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.
3. «Fast driftssted» skal ikke anses å foreligge dersom:
- (a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet; hvis disse innretninger anvendes til direkte salg av varer til kunder eller mellommenn, anses de som «fast driftssted»;
 - (b) varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering; hvis varene blir solgt direkte fra de steder hvor de er lagret, anses varelageret som «fast driftssted»;
 - (c) varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
 - (d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
 - (e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.
4. En person som i en av de Kontraherende Stater utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 nedenfor — skal anses for «fast driftssted» i den førstnevnte stat, hvis han har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet i denne stat og vanligvis utøver denne fullmakt der, forutsatt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer for foretagendet.
5. Et foretagende fra en av de Kontraherende Stater skal ikke anses for å ha «fast driftssted» i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
6. Den omstendighet at et selskap som er bosatt i en av de Kontraherende Stater, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et «fast driftssted» eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir «fast driftssted» for det annet.

KAPITTEL III — SKATTER AV INNTEKT

Artikkel 6.

Inntekt av fast eiendom.

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal tolkes i samsvar med den Kontraherende Stats rett hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning, herunder besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom, fiske- og jaktrettigheter og rett til faste eller varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineral- og stenforekomster, kilder og andre grunnherligheter; skip, båter og luftfartøyer anses ikke for fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 ovenfor får anvendelse på inntekt ved direkte utnyttelse, ved utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom, herunder innbefattet inntekt av jordbruks- eller skogbruksbedrifter.
4. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 ovenfor får også anvendelse på inntekt som skriver seg fra fast eiendom tilhørende et foretagende, så vel som på inntekt av fast eiendom som nyttes ved utøvelsen av et liberalt yrke.

Artikkel 7.

Inntekter av forretningsvirksomhet.

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende fra en av de Kontraherende Stater skal bare være skattbar i denne stat, medmindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan foretagendets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare i den utstrekning fortjenesten kan tilskrives det nevnte faste driftssted.
2. Når et foretagende fra en av de Kontraherende Stater utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal det i hver av de Kontraherende Stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ville ha kunnet innvinne hvis det hadde vært et selvstendig fore-

- tagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår uten noen forbindelse med det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved beregningen av et fast driftsteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for alle virkelige utgifter som er pådratt i anledning av det faste driftssted, herunder en rimelig andel av direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
 4. For så vidt det har vært vanlig praksis i en av de Kontraherende Stater å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ovenfor ikke være til hinder for at en Kontraherende Stat som nevnt kan fastsette den skattbare fortjeneste ved slik fordeling som måtte være vanlig.
 5. Ingen fortjeneste skal tilskrives et fast driftssted når det faste driftssted innskrenker seg til utelukkende å foreta vareinnkjøp for foretagendet.
 6. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, medmindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
 7. Hvor fortjenesten innbefatter inntekt som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

A r t i k k e l 8.

Skipsfart, indre sjøtransport og luftfart.

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
2. Fortjeneste ved driften av båter beskjeftiget i indre sjøtransport skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
3. Hvis den virkelige ledelse for et skipsfartsforetagende eller et foretagende for indre sjøtransport er ombord i et skip eller en båt, skal den anses for å ha sitt sete i den Kontraherende Stat hvor skipets eller båtens hjemstedshavn ligger, eller hvis noen slik hjemstedshavn ikke finnes, i den Kontraherende Stat hvor den som driver skipet eller båten er bosatt.

4. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 ovenfor kommer likeledes til anvendelse når norske eller spanske foretagender som driver skipsfart eller luftfartsvirksomhet deltar i «pools» av hvilken-somhelst art.

A r t i k k e l 9.

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

I tilfelle hvor:

- (a) et foretagende fra en av de Kontraherende Stater deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra den annen Kontraherende Stat, eller
- (b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra en av de Kontraherende Stater og et foretagende fra den annen Kontraherende Stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt det, kunne medregnes i dette foretagendes fortjeneste og skattlegges i samsvar hermed.

A r t i k k e l 10.

Dividender.

1. Dividender utdelt av et selskap som er bosatt i en av de Kontraherende Stater til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Dog kan slike dividender skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det selskap som utdeler dividendene er bosatt i henhold til denne stats lovgivning, men den skatt som således blir utskrevet må ikke overskride:
 - (a) 10 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt personselskaper) som direkte innehar minst 50 prosent av aksjekapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
 - (b) i alle andre tilfelle, 15 prosent av dividendenes bruttobeløp.

De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved

gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføringen av denne begrensning.

Dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

3. I denne artikkel skal med uttrykket «dividender» forstås avkastning av aksjer, gevinstandelsbevis, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer med rett til andel i gevinst så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den stat hvor det selskap som foretar utdelingen er bosatt.
4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 ovenfor får ikke anvendelse når mottageren av dividendene er bosatt i den ene Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat, hvor det selskap som utdeler dividenden er bosatt, opprettholder et fast driftssted og dette har effektiv rådighet over de aksjer på hvilke dividendene er utdelt. I dette tilfelle får artikkel 7 anvendelse.
5. Hvor et selskap som er bosatt i en av de Kontraherende Stater oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat, kan den annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i den annen stat eller underkaste selskapets ikke-utdelte utbytte en skatt på ikke-utdelt utbytte. Dette gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte utbytte helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den annen stat.

A r t i k k e l 1 1.

R e n t e r .

1. Renter som skriver seg fra en av de Kontraherende Stater og utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Den Kontraherende Stat som rentene skriver seg fra, har imidlertid rett til å skattlegge slike renter i henhold til sin egen lovgivning, men den skattesats som blir anvendt må ikke overskride 10 prosent av rentebeløpet. De kompetente myndigheter i de to stater skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføring av denne begrensning.
3. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant og om de innebærer rett til andel i gevinst,

- gjeldsfordringer av enhver art, så vel som all annen inntekt, som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er likestillet med inntekt av utlånt kapital.
4. Renter av obligasjoner utstedt av en av de Kontraherende Stater kan skattlegges av denne stat.
 5. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 ovenfor får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en av de Kontraherende Stater, og i den annen Kontraherende Stat som rentene skriver seg fra, opprettholder et fast driftssted og dette har effektiv rådighet over den gjeldsfordring som renteinntekten skriver seg fra. I dette tilfelle får artikkel 7 anvendelse.
 6. Renter skal anses for å skrive seg fra en av de Kontraherende Stater når betaleren er denne stat selv, en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Men hvis den person som betaler rentene, uansett om han er bosatt i en av de Kontraherende Stater, i en av de Kontraherende Stater opprettholder et fast driftssted i anledning av hvilket den gjeld er pådratt som det betales renter av, og det nevnte faste driftssted utreder disse renter, skal rentene anses for å skrive seg fra den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted ligger.
 7. I tilfelle hvor, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, det betalte rentebeløp, sett i relasjon til den gjeldsfordring det erlegges for, overskrider det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater, behørig hensyn tatt til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

A r t i k k e l 1 2.

R o y a l t i e s.

1. Royalties som skriver seg fra en av de Kontraherende Stater og utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Den Kontraherende Stat som en royalty skriver seg fra, har imidlertid rett til å skattlegge slik royalty i henhold til sin egen

lovgivning, men den skattesats som blir anvendt må ikke overskride 5 prosent av royalty-beløpet. De kompetente myndigheter i de to stater skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføringen av denne begrensning.

3. Med uttrykket «royalties» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verk av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder innbefattet kinematografisk film, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
4. Gevinst ved salg av rettigheter eller eiendom som nevnt i punkt 3 ovenfor, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor selgeren er bosatt. Enhver avhendelse hvor vederlaget på det tidspunkt da kontrakten avsluttes ikke er nøyaktig spesifisert og uttrykt i pengeverdi, skal ved anvendelsen av denne bestemmelse ikke anses som et salg.
5. En royalty skal anses for å skrive seg fra en av de Kontraherende Stater når betaleren er denne stat selv, en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Men hvis den person som betaler royalty, uansett om han er bosatt i en av de Kontraherende Stater, i en av de Kontraherende Stater opprettholder et fast driftssted gjennom hvilket royalty erlegges, skal slik royalty anses for å skrive seg fra den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted ligger.
6. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 4 ovenfor får ikke anvendelse når mottageren av royaltyen er bosatt i en av de Kontraherende Stater, og i den annen Kontraherende Stat som royaltyen skriver seg fra, opprettholder et fast driftssted som retten eller eiendommen som foranlediger royaltyen effektivt er knyttet til. I dette tilfelle får artikkel 7 anvendelse.
7. I tilfelle hvor, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, det erlagte royalty-beløp, sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overskrider det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater, behørig hensyn tatt til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13.

Formuesgevinst.

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.
2. Gevinst ved avhendelse av løs eiendom som utgjør en del av forretningseiendom anvendt av et fast driftssted som et foretagende fra en av de Kontraherende Stater opprettholder i den annen Kontraherende Stat, eller av løs eiendom som hører til en fast innretning som en person bosatt i en av de Kontraherende Stater opprettholder i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av liberalt yrke, herunder innbefattet gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt, kan skattlegges i den annen stat. Gevinst ved avhendelse av løs eiendom av den art som er omhandlet i artikkel 23, punkt 3, skal imidlertid bare være skattbar i den Kontraherende Stat hvor slik løs eiendom er skattbar i henhold til den nevnte artikkel.
3. Gevinst ved avhendelse av alle andre eiendeler eller aktiver enn nevnt i nærværende artikkels punkt 1 og 2, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14.

Selvstendige personlige tjenester (Liberalt yrke).

1. Inntekt som en person som er bosatt i en Kontraherende Stat erverver gjennom et liberalt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre vedkommende i den annen Kontraherende Stat til vanlig råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av nevnte virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan inntekten skattlegges i den annen Kontraherende Stat, men bare den del av den som kan tilskrives den faste innretning.
2. Uttrykket «liberalt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, sakfører, ingeniør, arkitekt, tannlege, revisor og som «agentes mediadores» (meglere).

Artikkel 15.

Uselvstendige personlige tjenester (Lønsmottagere).

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19 skal gasje, lønn og annen lignende godtgjørelse som en person som er bosatt i en Kontraherende Stat mottar i anledning av lønnsarbeid bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, skal godtgjørelse mottatt herfor være skattbar i den sistnevnte stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 ovenfor skal godtgjørelse som en person som er bosatt i en Kontraherende Stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat bare være skattbar i den førstnevnte stat, forutsatt at:
 - (a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende skatteår, og
 - (b) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - (c) godtgjørelsen ikke er fratrukket i fortjenesten vedkommende et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.
3. Uansett bestemmelsene foran i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i skip eller luftfartøy i internasjonal fart eller ombord i båt beskjeftiget i indre sjøtransport skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretandet har sitt sete.

Artikkel 16.

Styregodtgjørelse.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som en person som er bosatt i en Kontraherende Stat mottar i egenskap av medlem av styre i et selskap som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 17.

Opptredende kunstnere og atleter.

Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15 skal inntekt som personer som opptrer yrkesmessig til underholdning for almenheten, så som skuespillere, filmskuespillere, opptredende kunstnere i kringkastning eller fjernsyn samt musikere så vel som atleter og andre

profesjonelle idrettsfolk erverver gjennom sin personlige virksomhet i denne egenskap, kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

Artikkel 18.

Pensjoner.

Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19, punkt 1, skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse, utbetalt til en person som er bosatt i en Kontraherende Stat i anledning av tidligere lønnsarbeid bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 19.

Offentlig tjeneste.

1. Godtgjørelse, herunder innbefattet pensjoner, som utbetales direkte eller ved belastning av fond opprettet av en Kontraherende Stat eller av en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person i anledning av tjenester ytet vedkommende stat eller kommunale forvaltningsmyndighet under utøvelsen av offentligrettslige funksjoner, kan skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 får anvendelse på godtgjørelse eller pensjoner som utbetales i anledning av tjenester vedkommende kommersiell eller industriell virksomhet som utøves av en av de kontraherende Stater eller av en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20.

Studenter.

En fysisk person, bosatt i en av de Kontraherende Stater, som midlertidig oppholder seg i den annen Kontraherende Stat utelukkende

- (a) som student ved universitet, høyskole eller skole i den sistnevnte Kontraherende Stat,
- (b) som lærling i forretningsvirksomhet eller teknisk virksomhet, eller
- (c) som innehaver av stipendium eller annen understøttelse med særlig sikte på studier eller forskning, ytet av en organisasjon med religiøst, velgjørende, vitenskapelig eller undervisningsmessig formål,

skal ikke skattlegges i den annen Kontraherende Stat av beløp som sendes ham fra utlandet til bestridelse av utgiftene ved hans underhold, undervisning eller opplæring eller med hensyn til et stipendium. Det samme gjelder beløp som utgjør godtgjørelse for arbeid utført i den sistnevnte stat, forutsatt at dette arbeid har sammenheng med hans studier eller opplæring eller er nødvendig for hans underhold. Denne regel skal dog ikke få anvendelse på tilfelle hvor vedkommende studier eller opplæring er av underordnet betydning i forhold til utførelsen av det arbeid som er grunnlaget for den nevnte godtgjørelse.

Artikkel 21.

Professorer, lærere og forskere.

En person, bosatt i en av de Kontraherende Stater, som etter innbydelse fra et universitet, en høyskole eller en annen høyere undervisnings- eller forskningsanstalt i den annen Kontraherende Stat oppholder seg i den sistnevnte stat i et tidsrom av ikke over to år utelukkende for å utøve undervisnings- eller forskningsvirksomhet ved en slik institusjon, skal ikke skattlegges i denne stat av godtgjørelse for den nevnte undervisning eller forskning.

Artikkel 22.

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet.

Andre inntekter enn de som er uttrykkelig omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor mottageren er bosatt.

KAPITTEL IV — SKATTLEGGING AV FORMUE

Artikkel 23.

Formue.

1. Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 1 ovenfor skal formue som utgjør en del av forretningseiendommen til et fast driftssted for et foretagende, eller som består av ting knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et liberalt yrke, kunne

skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

3. Skip og luftfartøyer som nyttes i internasjonal fart og båter beskjeftiget i indre sjøtransport, så vel som andre aktiver enn fast eiendom som er knyttet til driften av slike skip, luftfartøyer og båter skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretandet har sitt sete.
4. Alle andre deler av formuen til en person som er bosatt i en Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

KAPITTEL V — FREMGANGSMÅTE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

A r t i k k e l 2 4.

1. Når en person som er bosatt i en av de Kontraherende Stater oppebærer inntekt fra eller eier formue i den annen Kontraherende Stat og denne inntekt eller formue i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen Kontraherende Stat, skal den førstnevnte stat, med forbehold av reglene i punkt 2 og 3 i nærværende artikkel, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning, men kan ved beregningen av skatten på vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue anvende den skattesats som ville ha kommet til anvendelse, hvis den unntatte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt som nevnt.
2. Når en person som er bosatt i en av de Kontraherende Stater oppebærer inntekt fra den annen Kontraherende Stat og denne inntekt i henhold til bestemmelsene i artiklene 10, 11 og 12 kan skattlegges i den annen Kontraherende Stat, skal den førstnevnte stat innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i den annen Kontraherende Stat. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som skrives seg fra den annen Kontraherende Stat.
3. Den fremgangsmåte som er nevnt i punkt 2 ovenfor skal for så vidt angår Spania få anvendelse på «Contribución General sobre la Renta» med hensyn til all slags inntekt som blir å ta i betraktning ved fastsettelsen av grunnlaget for den nevnte skatt.

4. Hvis det innrømmes hel eller delvis fritagelse for spanske skatter på dividender, renter eller royalties som oppebæres av en person som er bosatt i Norge, og denne fritagelse gis for et begrenset tidsrom, skal Norge gjøre fradrag i den skatt som skal erlegges i dette land for et beløp svarende til det som ville ha vært erlagt i Spania, dersom slik fritagelse ikke hadde foreligget.

KAPITTEL VI — SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 25.

Non-diskriminering.

1. Statsborgere i en av de Kontraherende Stater skal i den annen Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som den annen stats statsborgere under samme forhold er eller måtte bli undergitt.
2. Uttrykket «statsborgere» betyr:
 - (a) alle fysiske personer som har statsborgerrett i en Kontraherende Stat,
 - (b) alle juridiske personer, personselskaper og sammenslutninger som er opprettet i samsvar med gjeldende lovgivning i en Kontraherende Stat.
3. Statsløse skal i en Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som statsborgerne i vedkommende stat under samme forhold er eller måtte bli undergitt.
4. Beskatningen av faste driftssteder som et foretagende fra en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde, som den innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

5. Foretagender fra en av de Kontraherende Stater hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, tilhører eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal i den førstnevnte Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som andre lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
6. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme spanske statsborgere den særskilte skattelettelse som det i henhold til den norske skattelov for landet § 22 og den norske skattelov for byene § 17 tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.
7. Uttrykket «beskatning» betyr i denne artikkel bare skatter som omhandlet i denne overenskomst.

A r t i k k e l 2 6.

Fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler.

1. Når en person som er bosatt i en av de Kontraherende Stater mener at tiltak som er truffet av en eller begge Kontraherende Stater medfører eller vil medføre en beskatning i forhold til ham som ikke er overensstemmende med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt, uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivninger.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv har anledning til å treffe en passende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.
3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal søke ved gjensidig avtale å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som omhandlet i ovenstående punkter. Når det for å komme til enighet synes tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan

slik utveksling finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater.

Artikkel 27.

Utteksling av opplysninger.

1. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne overenskomst og den interne lovgivning i de Kontraherende Stater i den utstrekning den har tilknytning til overenskomsten. De kompetente myndigheter er imidlertid ikke forpliktet til å gi opplysninger som ikke fremgår av skattemyndighetenes egne dokumenter, men ville nødvendiggjøre særlige undersøkelser. Alle opplysninger som utveksles på denne måte skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter enn de som har til oppgave å fastsette og innkreve de skatter som denne overenskomst gjelder.
2. Bestemmelsene i punkt 1 ovenfor skal i intet tilfelle tolkes slik at de pålegger en av de Kontraherende Stater forpliktelse til:
 - (a) å treffe administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
 - (b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning.
3. Ingen opplysninger som nevnt skal utveksles som ville kunne røbe næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller fremstillingsmetoder.
4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av denne overenskomst innen de respektive stater.
5. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i forbindelse med hverandre med sikte på å sette i verk bestemmelsene i denne overenskomst.

Artikkel 28.

Diplomatiske og konsulære privilegier.

Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

KAPITTEL VII — SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 29.

Ikrafttredelse.

1. Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.
2. Denne overenskomst skal tre i kraft tretti dager etter utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og skal for første gang ha virkning:
 - (a) For så vidt angår Norge:
 - (1) Med hensyn til inntektsskatter, for inntekt som er oppebåret i løpet av det kalenderår da ratifikasjonsdokumentene er blitt utvekslet eller i løpet av noe regnskapsår avsluttet i løpet av nevnte kalenderår.
 - (2) Med hensyn til formuesskatter, for formue pr. 1. januar i året etter det kalenderår da ratifikasjonsdokumentene ble utvekslet eller pr. den siste dag i noe regnskapsår avsluttet i løpet av nevnte kalenderår.
 - (b) For så vidt angår Spania:
 - (1) Med hensyn til skatter av dividender eller renter som er holdt tilbake ved kilden som nevnt i artiklene 10 og 11, for dividender og renter som er besluttet utbetalt etterat denne overenskomst er trådt i kraft.
 - (2) Med hensyn til andre inntektsskatter, for inntekt oppebåret i løpet av det kalenderår da ratifikasjonsdokumentene er blitt utvekslet eller i løpet av noe regnskapsår avsluttet i løpet av nevnte kalenderår.

Artikkel 30.

Opphør.

Nærværende overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de Kontraherende Stater. Hver av de Kontraherende Stater kan oppsi overenskomsten på diplomatisk vei ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av et kalenderår etter året 1965. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- (a) For så vidt angår Norge:
 - (1) Med hensyn til inntektsskatter, for inntekt oppebåret etter utløpet av det kalenderår da denne overenskomst trer ut av kraft.
 - (2) Med hensyn til formuesskatter, for formue pr. 1. januar i året etter utløpet av det kalenderår da denne overenskomst trer ut av kraft.

- (b) For så vidt angår Spania :
- (1) Med hensyn til skatter av dividender og renter tilbakeholdt ved kilden som nevnt i artiklene 10 og 11, for dividender og renter som måtte være besluttet utbetalt etter utløpet av det kalenderår da denne overenskomst trer ut av kraft.
 - (2) Med hensyn til andre inntektsskatter, for inntekt oppebåret etter utløpet av det kalenderår da denne overenskomst trer ut av kraft.

Til bekreftelse av foranstående har undertegnede, som er behørig bemyndiget dertil, underskrevet denne overenskomst og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i to eksemplarer i Madrid, henholdsvis på norsk og spansk, slik at de to tekster har samme gyldighet, den 25. april 1963.

For Den norske Regjering:

HENR. A. BROCH

For Den spanske Regjering:

FERNANDO CASTIELLA

TILLEGGSPROTOKOLL

Ved undertegningen av denne overenskomst har undertegnede befullmektigede avgitt følgende erklæringer som presiserer betingelsene for anvendelsen av overenskomstens artikkel 7:

- A. Ved anvendelsen av bestemmelsen i artikkel 7, punkt 4, vil den skattemessige inntekt i Spania som oppebæres av norske foretagender med et eller flere faste driftssteder i Spania bli beregnet i henhold til spansk intern lovgivning.

Ved ligningen av den samlede skattbare inntekt som skal tilskrives et fast driftssted i Spania, skal det imidlertid ved fastsettelsen av den skattepliktige inntekt unntas verdistigning, som fremkommer ved noen lovpliktig oppskrivning av verdier, både når det gjelder fast eiendom og med hensyn til andeler og verdipapirer investert utenfor Spania.

Bortsett fra tilfelle av svikaktig overtredelse av spansk skatte-lovgivning kommer følgende verdistigninger ikke i betraktning:

- (a) Verdistigning fremkommet ved frivillig oppskrivning av faste aktiva (unntatt andeler og verdipapirer) beliggende utenfor Spania.
 - (b) Verdistigning fremkommet ved overdragelse av faste aktiva (unntatt andeler og verdipapirer) beliggende utenfor Spania.
- B. Norske foretagender som har en eller flere faste driftssteder i Spania har adgang til å velge å bli skattlagt etter den samme fremgangsmåte som anvendes ved skattlegging av spanske foretagender som bare driver virksomhet innenfor Spania.
- Dette valg skal ha gyldighet i to år og må foretas før begynnelsen av det første ligningsår som valget skal ha virkning for.

For Den norske Regjering:

HENR. A. BROCH (S)

For Den spanske Regjering:

FERNANDO CASTIELLA (S)